

ДОБРА и ГРОЗДАНКА.

Едно врѣмя живѣше единъ много богатъ царскый човѣкъ, нему са родихъ двѣ дщери близначета, тѣ макаръ и да бѣхъ близначета, нъ много различявахъ по лицето си една отъ друга. Първата, която баща ѝ гуди името Добра, бѣше много хубавелка; а втората като много грозна, гудиха ѝ името Грозданка. Тѣзи му двѣ дщери като малко поотрастнаха и като станаха вече врѣдны да са учятъ на книга, баща имъ който бѣше много богатъ, не рачи да ги провожда въ общото училище, нъ упазари нарочно трима учители да дохождатъ въ отредени часове въ къщѣтъ му и да учятъ момичетата му на разни языци и науки. До дванайстата имъ година учителитѣ се слѣдвахъ да ги учятъ, и съ добрата грыжя и прилежаніе на тѣи учители, тѣ бѣхъ са изучили много добрѣ, ако неучената имъ майка не бѣ ги събркала. Тя безъ да смисля че разваля и разглѣзва дѣцата си, и безъ да помисли че ги истудява отъ ученіето и че ще доде единъ день въ който ще ся кае за безуміето си, тя ни въ туй врѣмя ни въ онуй, отдѣлеше ги отъ уроцитѣ и ги повождаше кое на гости кое по расходкы наедно съ тѣхны млади друшкы.